

Nem tudnám megmondani, hogy Brenner János történetét mikor hallottam először, de azt tudom, hogy sorsa kezdettől fogva nagyon megragadott. S amikor a szemináriumba kerültem, az egyik első elhatározásom volt: amennyiben boldoggá avatják, szeretném, ha az intézmény az ő nevét viselhetné. Ezt magánbeszélgetésekben sokaknak megemlítettem, általában egyetértésre találva, de voltak kritikus hangok is. Számomra teljesen egyértelmű volt, hogy ha egy katolikus oktatási intézménynek van egy boldoggá avatott növendéke, akkor joggal és büszkén nevezheti el magát róla, hiszen nem sok főiskola dicsekedhet azzal, hogy az egész egyház által ilyen tiszteletben részesülő személy élt és tanult a falai között.

Amikor már biztossá vált Brenner János boldoggá avatása, kikértem mind Dr. Veres András győri mind Dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök, valamint a család képviselőjében Brenner József nagyprépost úr véleményét is, ők mindnyájan örömmel támogatták elgondolásomat. A főiskola tanári kara szintén támogatásáról biztosított, bár volt olyan megjegyzés is, hogy esetleg érdemes lenne meggondolni, nem valamilyen híres teológusról vagy Gyórhöz kötődő teológiai tanárról kellene-e inkább elnevezni a főiskolát. Bevallom, bennem is felmerült ez a kérdés, de mégis úgy gondoltam, hogy a mi intézményünknek nem az a célja, hogy tudósokat, teológiai professzorokat képezzen, hanem lelkipásztorokat, és – talán nagyzólan hangzik, de mégis kimondom: – hogy szenteket. Az emberi életnek és a keresztény életnek a célja nem valamiféle tudás, gnózis megszerzése, hanem az üdvösség. Természetesen magam is úgy gondolom, hogy a tanulás, a tudás, a hitünk dolgaiban való folyamatos tájékozódás, olvasás, a szellemiekkel való állandó foglalkozás nagyon fontos útja, kiváló lehetősége ennek, de nem az egyetlen útja és lehetősége. Az életszentségre való nevelés legalább annyira fontos feladata egy szemináriumnak, mint a megbízható, korszerű, elmélyült tudás közvetítése.

És ebben az összefüggésben Brenner János szintén kiváló példakép, tehetsége és szorgalmas tanulása, illetve vitathatatlan helytállása, lelkiismeretes odaadása, vértanúsága miatt. Életkora nem tette lehetővé, hogy teológiai tanárrá, professzorá, híres teológus-tudóssá váljon, de neveltetése és erkölcsi értékrendje valami sokkal többé emelte őt, nem csak azon a szörnyűséges, végső éjszakán, amely inkább csak megkoronázta életét, hanem már előbb is.

Az a fiatal pap, aki a halála reggelén is megölelte volna az egész világot, igen, még azokat a sötét gazembereket is, akik akkor már a megölésére készültek, igazi példaképe lehet a katolikus papoknak, és minden igaz embernek az egész világon.

Akit az Egyház boldoggá avatott, arról nemcsak azt jelentette ki, hogy biztosan üdvözült, hanem példaképpé is állítja mindenki elé. Ahogy Teréz anyáról sem csak Albániában, vagy II. János Pálról sem csak Lengyelországban lehet intézményt elnevezni, úgy Brenner János sem a szombathelyi egyházmegyéé, hanem az egész egyház büszkesége. Az ő személyét bármelyik szeminárium nyugodtan a zászlajára tűzheti a világ bármely pontján, de különösen az, amelynek falai között ifjú életéből hármát is eltöltött.

Sokan kérdezik tőlem, hogy miért volt olyan sok papi hivatás a legkeményebb diktatúra éveiben. És most, amikor szabadság van, miért olyan kevés? Azért, mert a nevelés hatása mindig egy generációval később jelentkezik. A háború előtti vallásos oktatás és nevelés még a legsötétebb években is gyümölcsöket hozott. De a kommunizmus által elvetett rossz magot, a konkolyt nekünk kell learatni. Ezért szükséges ma az árral szemben úszva ragaszkodni hitünkhöz, erkölcsünkhöz, értékeinkhez, és olyan példaképeket állítani a felnövekvő nemzedék elé, akik biztos iránymutatók ebben a zavaros korban. A gyűlölet és a bűn láncreakcióját csak a szeretet ellen-láncreakciója állíthatja meg. Ebben példaképe papnak és hívőnek, teológiai tanulmányokat folytatóknak és minden jóakarátú embernek Brenner János.

Dr. Lukácsi Zoltán